

Andrzej Cierniewski, S

Rzuca, zwodzi, odchodzi,
kocha mnie albo nie,
gdzieś patrzy zamyślona
i płacze tak, jak deszcz.
W myśli, w mowie, uczynku,
wszystko już nie tak
i wiem już prawie na pewno,
że zostanę sam.
Słowa, gesty, spojrzenia
malują portret jej
i wszystkie barwy jesieni
na płótno kładą cień.
Serce płonie, jeszcze kochać chce,
burza myśli, oczy palą się...
Gdzie odeszłaś, powiedz, gdzie dziś jesteś?
Na poduszce twojej głowy cień,
zetrzyj z oczu tamtej nocy sen,
proszę: zostań w mej pamięci jeszcze!
Jestem, słucham i czekam
na schodach kroków jej.
Może w świetle księżyca
znajomy ujrzę cień?
Światłem, wodą, powietrzem
jak długo mogę żyć?
I ślad nadziei mam jeszcze,
że ze mną chce być.
Słowa, gesty, spojrzenia
malują portret jej
i wszystkie barwy jesieni
na płótno kładą cień.
Serce płonie, jeszcze kochać chce,
burza myśli, oczy palą się...
Gdzie odeszłaś, powiedz, gdzie dziś jesteś?
Na poduszce twojej głowy cień,
zetrzyj z oczu tamtej nocy sen,
proszę: zostań w mej pamięci jeszcze!
Serce płonie, jeszcze kochać chce,
burza myśli, oczy palą się...
Gdzie odeszłaś, powiedz, gdzie dziś jesteś?
Na poduszce twojej głowy cień,
zetrzyj z oczu tamtej nocy sen,
proszę: zostań w mej pamięci jeszcze!
Serce płonie, jeszcze kochać chce,
burza myśli, oczy palą się...
Gdzie odeszłaś, powiedz, gdzie dziś jesteś?
Na poduszce twojej głowy cień,
zetrzyj z oczu tamtej nocy sen,
proszę: zostań w mej pamięci jeszcze!